

07/01/2021

Rapport

**Lofotodden
nasjonalpark**

Sårbarhetsvurdering – Bunesfjorden – Lofotodden nasjonalpark

Innhold

1	Vurdering av sårbarhet - Bunesfjorden.....	3
1.1	Ferdsel og bruk av lokalitetene	3
1.2	Sårbarhetsvurdering – Vegetasjon.....	6
1.2.1	Linjeferdsel – Bunesfjorden til Einangen	7
1.2.2	Punktferdsel på Buessanden	9
1.2.3	Forvaltningstiltak for å redusere sårbarhet på vegetasjon	11
1.3	Sårbarhetsvurdering – Dyreliv	13
1.3.1	Linjeferdsel fra Vindstad til Einangen og spredt ferdsel på Buessanden	13
1.3.2	Forvaltningstiltak for å redusere sårbarhet på dyreliv	16
2	Oppsummering.....	17
3	Bibliografi	18

Forsidefoto
Steinlagt veg på Einangen fra 1920-tallet, foto: Ole-Jakob Kvalshaug

Vedlegg:

1. Artsliste, dyreliv – Rødlistearter registrert i Lofotodden nasjonalpark, Artsdatabanken

1 Vurdering av sårbarhet - Bunesfjorden

Figur 1. Ferdselslokaliteter som ble vurdert. Sti fra Vindstad til Einangen, og spredt ferdsel på en større lokalitet på Buessanden.

Det er gjort sårbarhetsvurdering på to ferdselslokaliteter, linjeferdseil på landbruksvei/ sti fra Vindstad til Buessanden, og lokalitet for punktferdsel/ spredt ferdsel på Buessanden. Ferdselslokaliteten for linjeferdseil starter ved kaia på Vindstad og går langs en landbruksvei til Bunesfjorden. Fra Bunesfjorden fortsetter ferdselslokaliteten på sti opp til Einangen. Ferdselslokaliteten for punktferdsel starter i skråningen ned til Buessanden, og dekker store deler av stranda.

1.1 Ferdsel og bruk av lokalitetene

Sandstranda Buessanden er en populær attraksjon i Moskenes og Lofotodden nasjonalpark. Sandstranda kan bare nås med båt. Det går en fylkeskommunal hurtigbåt

fra Reine til Vindstad, og fra Vindstad er det ca. 45 minutters gange til Buessanden, ca. to km langs en landbruksvei og så ca. én km langs sti. I tillegg til hurtigbåten tilbyr flere turoperatører guidet tur til Buessanden, enten med båt eller med kajakk fra Reine.

For mange besøkende i Lofoten er midnattsola og hvite sandstrender en stor attraksjon, og Buessanden er en av mange strender i Lofoten som er populær for overnatting under midnattsola. Slitasje som følge av omfattende telting og etablering av leir- /bålplasser er en utfordring, sammen med håndtering av søppel og menneskelig avfall.

Ferdsl foregår for det meste til fots. Det utøves ikke jakt i noe stor grad i området. Det er ikke tillatt å sykle på stien fra Bunesfjorden og til Buessanden jamfør verneforskriften for Lofotodden nasjonalpark. Reinefjorden er en populær fjord for kajakkpadling, både for private og for turoperatører som tilbyr guidede turer.

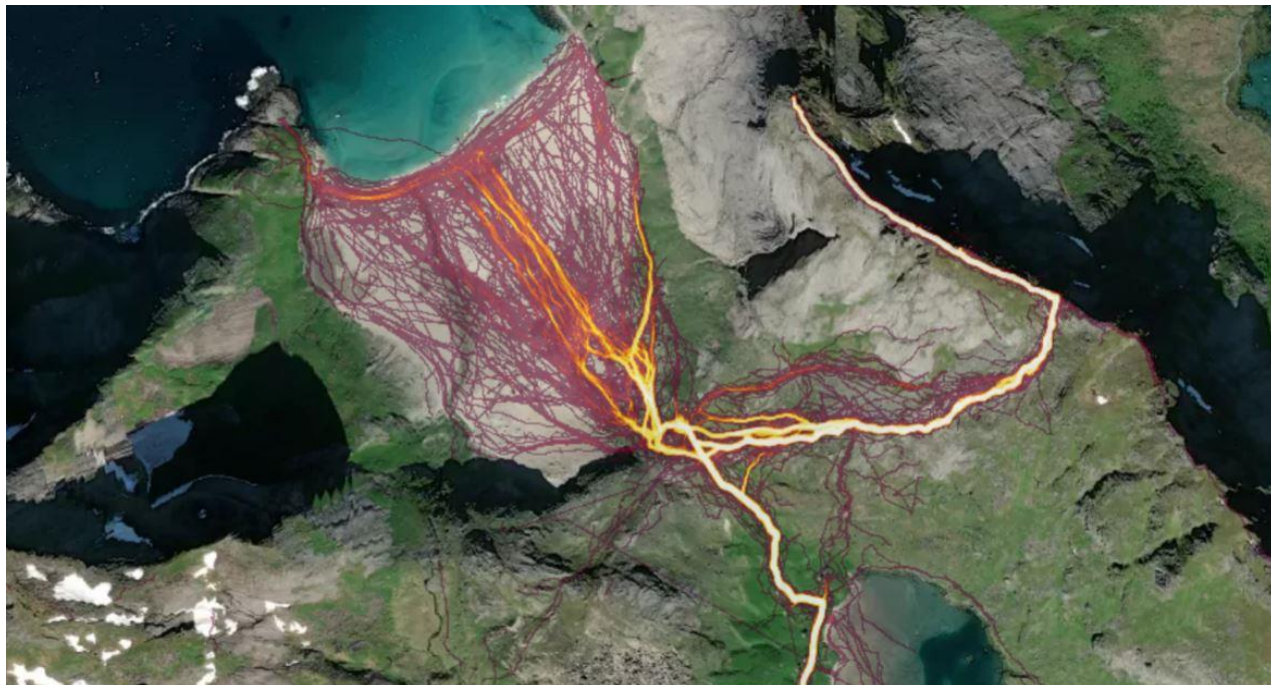
Tabell 1. Antall passeringer registrert på ferdselstiller montert ved kirkegården i Bunesfjorden og totalt antall solgte billetter solgt på Hurtigbåten til Reinefjorden. Hurtigbåten har to faste anløp, Vindstad og Kjerkfjorden. Det finnes ikke tall på hvilket anløp passasjerene har gått av på. *telleperiode 29.07 – 23.12.2019 **telleperiode 01.01 – 14.09.2020.

År	Ferdselstelling Bunesfjorden	Passasjertall – hurtigbåt Reinefjorden
2017	---	10 327
2018	---	17 939
2019	12 943*	16 771
2020	22 928**	13 373

Automatisk ferdselstelling er et viktig verktøy for å kartlegge omfanget av ferdsel i et område. Ferdselstiller plasseres ut i terrenget og registrerer passeringer av mennesker ved hjelp av en sensor som reagerer på infrarød stråling. Lofoten Friluftsråd har satt opp i alt 19 persontellere og 2 sykkelteellere i Lofoten av merket TRAFx. Det ble satt opp en ferdselstiller på stien til Buessanden ved kirkegården i Bunesfjorden, i slutten av juli 2019. Ferdslen blir registrert på dato og for hver hele time. Tellerne ble montert ca. én meter fra bakken slik at de ikke teller dyr som hund og sau. Tellerne registrerer alle passeringer, både inn og ut av et område, så når man skal vurdere besøkstall bør telleresultatene på hver teller divideres med 2 (tab.1).

Kystklimaet gjør at det bare i kortere perioder legger seg et godt snølag i områdene, og barmarksperioden kan derfor være lang. Topografien i området er «snill» og stien til Buessanden går ikke i bratt terreng. Ved Einangen går det en sti videre til Helvetestinden, som er lagt i et brattere terreng. Det ble ikke gjort sårbarhetsvurdering på stien til Helvetestinden. Buessanden er tilgjengelig for ferdsel til fots store deler av året, også på frossen mark og ved mindre snøfall.

Skjermdump fra Strava Heatmap (fig. 4) viser at ferdselsmønsteret i området i stor grad er kanalisert langs landbruksveien og på stien opp til Einangen, men at ferdselen fra Einangen og ned til stranda foregår mer spredt.

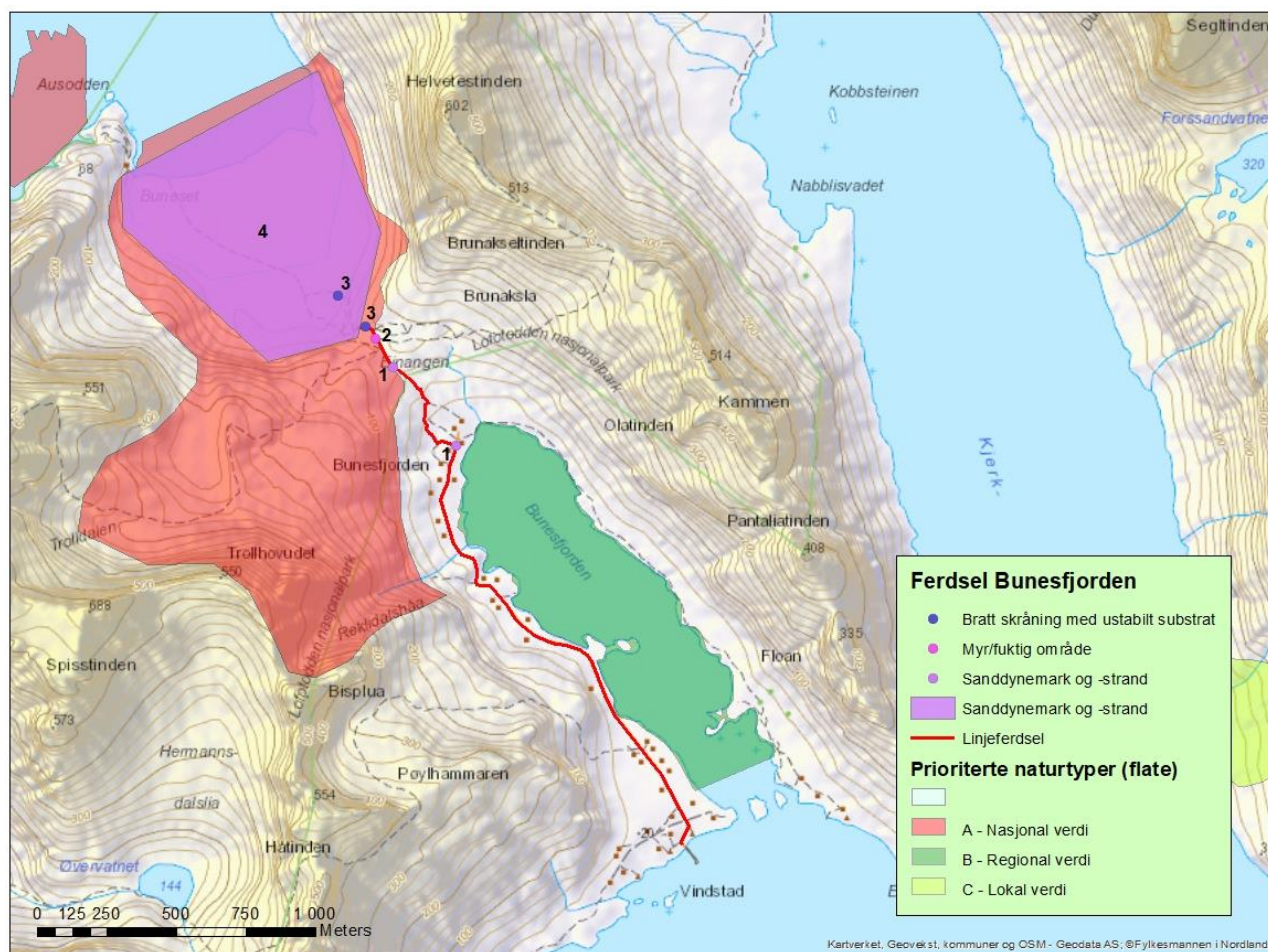

Figur 2. Skjermdump fra Strava Heatmap. Kartet viser ferdsel til fots de to siste årene ved Bunesfjorden. Stien som tar av mot øst går opp til Helvetestinden.

Det ble gjennomført en brukerundersøkelse i Lofotodden nasjonalpark i 2019 (Oslo Economics, 2020). Det ble plassert ut svarkasser med selvregistreringsskjema/spørreskjema på utvalgte stier inn til verneområdet. Undersøkelsen varte i perioden 21. juni – 27. oktober, og det ble til sammen hentet inn svar fra 8369 brukere. Det ble plassert ut en svarkasse på kaia på Vindstad, og det ble registrert 351 svarskjema fra denne kassen. Brukerundersøkelsen gir et bedre kunnskapsgrunnlag om de besøkende og deres preferanser.

Brukerundersøkelsen viser at Lofotodden har en svært høy andel utenlandske besøkende (78 %). De besøkende viser stor interesse for tradisjonelt friluftsliv, men en relativt høy andel har lite erfaring med friluftsliv (33 %). En relativt høy andel av de besøkende i Lofotodden er lavpurister (57 %), dvs. ønsker en viss grad av tilrettelegging. Gjennomsnittlig dagsturlengde er på 4,7 timer. De besøkendes motiv for å besøke Lofotodden nasjonalpark er å oppleve spesiell natur.

1.2 Sårbarhetsvurdering – Vegetasjon

Figur 3. Sensitive enheter registrert for vegetasjon og prioriterte naturtyper i ferdselslokaliteten Bunesfjorden og Buessanden. Tallene 1 – 1 og 3 – 3 markerer hvor den sårbare enheten starter og slutter. Prioriterte naturtyper A er sand- og grusstrand på Buessanden og sanddyne i Trollfjorden-Helvetestinden. Bunesfjorden er prioritert naturtype verdi B, sterke tidevannsstrømmer.

Området er naturtypekartlagt som kulturmarkseng i Bunesfjorden og på Einangen, før den går over i sanddynemark ned mot Buessanden. Vegetasjonen bærer preg av tidligere tiders slått og husdyrbeite. Høsting av slåttemark på Vindstad ble gradvis avvirket på slutten av 1990-tallet, mens beitebruken rundt Bunesfjorden opphørte i 2006 (Haugen, 2019).

Trollfjorden-Helvetestinden (rød flate i fig. 3) er en prioritert naturtype med verdi - svært viktig. Området representerer et sjeldent godt utviklet sanddyne-landskap. Dalbunnen og fjellsidene omkring sandstranden Buessanden er sterkt påvirket av sandflukt. Store sandmengder er akkumulert, og deponeres stadig i fjellområdene rundt, særlig oppover Einangen og videre mot Trollfjorden og Trollhovudet. Den stadige endringen i substratet og påleiring av mineralrik sand, samt fjellformasjoner med blankskurte sva, gir grunnlag for en rik og variert flora¹.

¹ <https://faktaark.naturbase.no/?id=BN00046732>

Under naturtypekartlegging i 2013 (Miljøfaglig Utredning, 2013) ble det bare påvist to rødlistearter, engbakkesøte (NT) og hvitkurle (NT), men området har ifølge kartlegger utvilsomt potensiale for flere rødlistearter, særlig blant beitemarksoppene. Beitemarksopper er arter som hovedsakelig er knyttet til beitemark og tradisjonelle slåtteenger, som har vært lite utsatt for gjødsling og jordarbeiding, og som gjerne har en lang driftshistorie med beiting og slått. Det er tidligere kartlagt flere rødlistede beitemarksopper i området.

Tabell 2. Rødlistearter av sopp som er påvist før 2013 i ferdselslokaliteten (Miljøfaglig Utredning, 2013), (NT) er Nært truet og (VU) er sårbar.

Art	Kommentar	Funnsted
Gyllen vokssopp (NT)	Krever gammel kulturmarkseng i god stand. Funnet på ugjødslet beitemark på stabile sanddyner.	Ved Einangen
Skifervokssopp (NT)		Ved Einangen
Lillagrå rødspore (VU)		Ved Einangen
Sauevokssopp (VU)		Ved Einangen
Russelærvokssopp (NT)		Bunesfjorden

1.2.1 Linjeferdsel – Bunesfjorden til Einangen

Registrering av sensitive enheter ble gjort fra Bunesfjorden der stien begynner. Det ble registrert sensitive enheter langs så godt som hele ferdselslokaliteten.

Tabell 3. Sårbarhetsvurdering for vegetasjon i ferdselslokaliteten Bunesfjorden.

Bunesfjorden				
Nr. i kart	Sensitiv enhet	Areal	Plassering	Areal x Plassering
1	Sanddynemark og strand	4	2	8
2	Myr/ fuktig område	1	0,1	0,1
3	Bratt skråning med ustabilt substrat	2	4	8
	Sum for lokaliteter			16,1

Enheten *Sanddynemark og -strand* dekker store deler av ferdselslokaliteten. Området har sluttet vegetasjonstype, dvs. sanddynemark som er gjengrodd. Området har over lang tid vært beitepåvirket kulturmarkseng, og vegetasjonen skal i utgangspunktet ikke være så sensitivt for ferdsel. Ferdselen er likevel så stor at den sliter seg igjennom vegetasjonslaget og skaper dype grøfter som er vanskelig for turgåere å følge. Ferdselen flyttes opp på kantet, og det skapes dermed stadig nye stier. Den sandholdige erosjonskanten i grøfta er ustabil og utsatt for erosjon.

Figur 4. Sensitiv enhet *Sanddynemark og strand* med sluttet vegetasjonsdekke. Det danner seg fort dype grøfter når man sliter seg gjennom vegetasjonsdekket. Ferdselen er i liten grad spredt, men stien utvider seg etter hvert som ferdselen sliter ned vegetasjonen.

På Einangen ble det registrert én enhet *Myr eller annet fuktig område*. Området var lite i utstrekning og ikke utsatt for slitasje pga. en eldre steinsatt vei som går over området. Denne veien kanaliserer det meste av ferdselen i området.

Figur 5. Einangen: Steinlagt vei over sensitiv enhet *Myr eller annet fuktig område*.

Fra Einangen og ned til Buinessanden er vegetasjonsdekket skrint og substratet består i all hovedsak skredmateriale dekket av et tykt lag med vindavsetninger av sand. Området ble registrert som *Bratt skråning med ustabil substrat*. Området har en kraftig helning, og det skrinne vegetasjonsdekket tilsier at enheten er svært sårbar for ferdsel.

Figur 6. Sensitiv enhet *Bratt skråning med ustabil substrat* ned mot Buinessanden. Ferdsel foregår svært spredt ned skråningen, og det har derfor oppstått mye slitasje.

Enheten ligger svært eksponert til og har dårlig gjenvekst-evne. Det glisne vegetasjonsdekket binder ikke substratet, og substratet er ustabil og lar seg lett erodere av vær og vind.

1.2.2 Punktferdsel på Buinessanden

Lokaliteten består av en åpen sandstrand med sanddyner og spredte hauger med et fåtall plantearter i midten og ned mot sjøen. Langs dalbunnen og oppover fjellsiden er det et mer sammenhengende vegetasjonsdekke, med et større artsmangfold.

Figur 7. Einangen sett fra Buessanden. Område endrer karakter fra åpen sandstrand med et fåtall plantearter i midten, og til mer vegetasjonsdekte områder mer innslag av flere arter i dalbunnen og oppover fjellsidene. Blomstereng med tiriltunge og reinrose dominerer på dette bildet.

Ferdselslokaliteten består i sin helhet av to prioriterte naturtyper gitt verdien svært viktig (fig. 3). Selve stranda er registrert som naturtype *sand- og grusstrand*². Vegetasjonen er sparsom og dominert av et fåtall arter, strandarve, ishavsreddik, tangmelde, strandkjempe, buestarr, gåsemure, rødsvingel og strandrug.

Områdene i dalbunnen og oppover fjellsidene Trolldalen – Helvetestinden er registrert som naturtype *sanddyne*. Området representerer et sjeldent godt utviklet sanddyne-landskap, som gir grunnlag for en mer rik og variert flora³.

² <https://faktaark.naturbase.no/?id=BN00046731>

³ <https://faktaark.naturbase.no/?id=BN00046732>

Tabell 4. Sårbarhetsvurdering for vegetasjon i ferdselslokaliteten Buessanden.

Buessanden				
Nr. på kart	Sensitiv enhet	Areal	Plassering	Areal x plassering
3	Bratt skråning med ustabil substrat	2	4	8
4	Sanddynemark og strand	4	4	16
	Sum for lokaliteter			24

Området fra Einangen og ned til Buessanden er registrert som *Bratt skråning med ustabil substrat* (fig. 6), og er beskrevet under punkt 1.2.1.

Det meste av ferdselslokaliteten er registrert som *Sanddynemark og -strand* (fig. 12). Dette er en sensitiv enhet med ustabil substrat (sand) og naturlig sparsomt vegetasjonsdekke. Området ligger eksponert og er i stadig endring på grunn av vær og vind. Mange arter tilknyttet slike områder trives godt i et slikt ustabil og nakent substrat, og vil forsvinne dersom arealet gror igjen. *Sanddynemark og -strand* er en sensitiv både på grunn av dårlig slitestyrke og dårlig evne til gjenvekst. For mye ferdsel vil dermed føre til slitasje og erosjon som kan forsterkes med vær og vind.

På de åpne sandmasser vil ferdsel ikke være til noe skade, men i dalbunnen og oppover skråningen til Einangen vil ferdsel fort slite seg gjennom det skrinne vegetasjonsekket. Vær og vind vil i slike områder forsterke erosjonen av vegetasjonsdekke. Slitasje pga. etablering av leirplasser og bålrensing er også en utfordring på Buessanden.

Det gjøres sporadisk funn av søppel og toalettavfall fra besøkende på stranda. På 80-tallet ble det satt opp et utedo på Buessanden (fig. 8). Utedoen har trolig avlastet området en god del, og gjør at man ikke finner så mye toalettavfall på stranda. Utedoen har enkel standard og mangler dør.

1.2.3 Forvaltningstiltak for å redusere sårbarhet på vegetasjon

Stien i sin helhet fra Bunesfjorden og over til Buessanden bør tilrettelegges for å kanalisere ferdselen og begrense slitasjen på vegetasjon. Dette er spesielt viktig for skråningen ned til Buessanden, der slitasje som følge av ferdsel er en utfordring for ivaretagelse av verneverdier. Vegetasjon i denne skråningen ligger svært eksponert til, og gjenvekst-evnen er dårlig. Gjenvekst bør overvåkes, og forvaltningsmyndighet bør undersøke om det lar seg gjøre å fysisk revegetere enkelte områder dersom naturlig gjenvekst er utfordrende.

Den steinlagte veien på Einangen bør ivaretas og fortsatt være en del av ferdselslokaliteten. Veien er i enkelte perioder dekket av vann. Forvaltningsmyndighet bør undersøke om det er tette stikkrenner under veien, og i så fall åpne disse.

Slik ferdselen er på Buinessanden, ser det ut til at besøkende går ned på ene siden av stranda, tar seg en rundt på stranda og kommer opp mot skråningen på andre siden. Ferdsel foregår altså både på øst- og vest-siden av stranda og opp mot Einangen. Skal man klare å begrense slitasjen på vegetasjon, vil det trolig være nødvendig å lage én sti på hver side av stranda som går opp mot et felles punkt ved Einangen.

På Buinessanden er ferdselen spredt, og det vil trolig være vanskelig å kanalisere ferdselen. På den åpne sandstranda vil ferdsel i utgangspunktet ikke gjøre noe skade. På områdene dekt av vegetasjon vil ferdsel og spesielt leirplasser og bålbrekking skape slitasje. Ved å tilrettelegge noen stier med stein eller trevirke fram til man når sanddynene, kan forvaltningsmyndighet kanalisere noe av ferdselen. For en inngående beskrivelse av tilretteleggingstiltak på ferdeselslokaliteten vises det til restaureringsrapport utarbeidet av Utmarksressurs AS på oppdrag fra Lofotodden nasjonalparkstyre (Utmarksressurs AS, 2020).

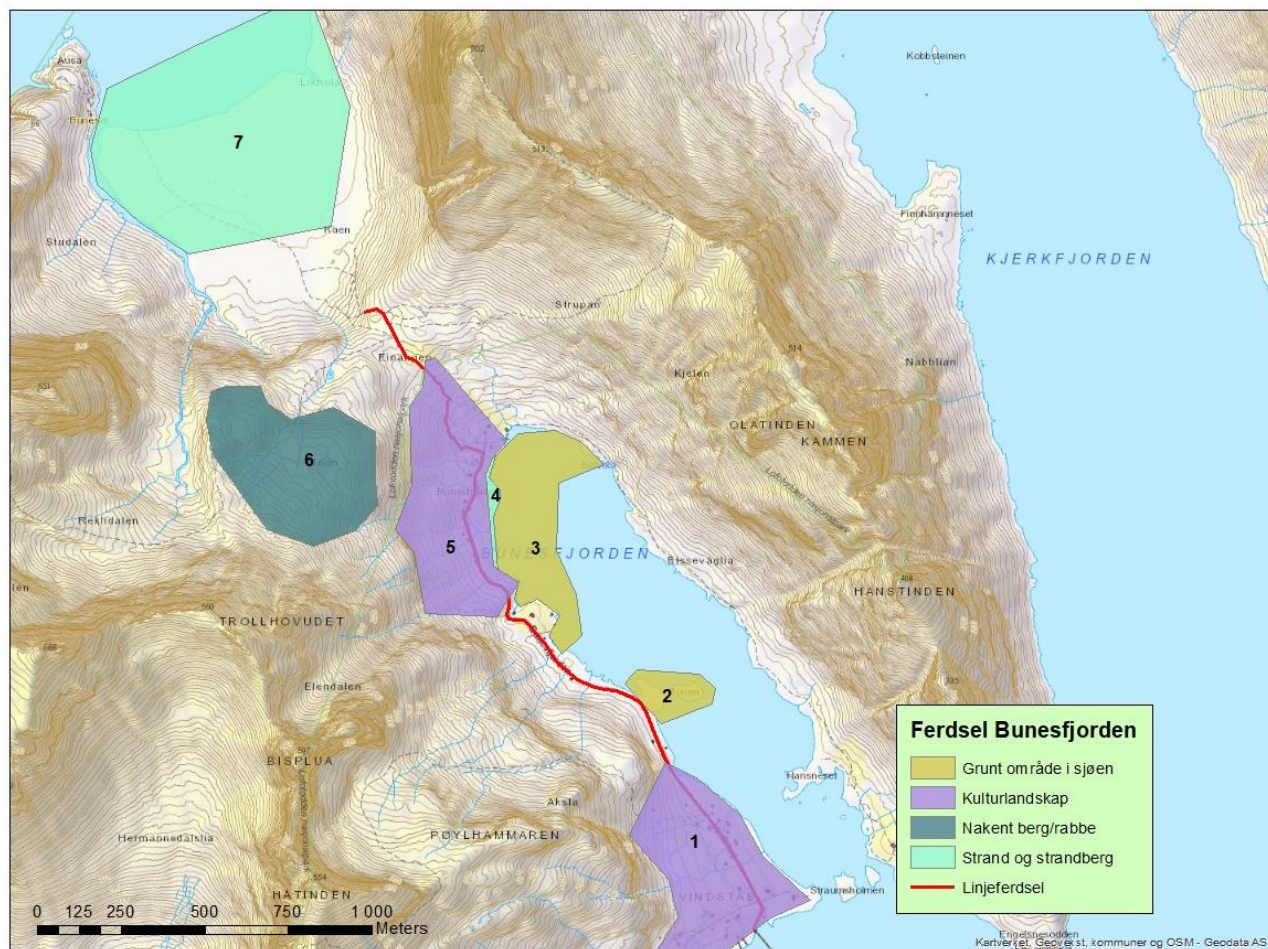
Figur 8. Utedoet på Buinessanden. Buinessanden er et værhardt område, og døra har trolig blåst av.

Forvaltningsmyndighet bør vurdere å etablere egnede leirplasser med mulighet for å fyre bål. Drivved kan brukes som benker, og bålpanner kan lages av materiale som ligner trålkulene i stål som iblant blir skylt på land. Slik vil de etablerte leirplasser gå godt i ett med landskapet.

Det er i utgangspunktet ikke ønskelig å ha infrastruktur for håndtering av søppel og toalettavfall på slike utilgjengelige områder i nasjonalparken. Det bør gjennomføres informasjonstiltak med fokus på sporløs ferdsel. Videre vil det ved svært høye besøkstall være et behov for å vurdere en mulig toalettløsning, for å unngå at toalettavfall spres på stranda.

1.3 Sårbarhetsvurdering – Dyreliv

1.3.1 Linjeferdsel fra Vindstad til Einangen og spredt ferdsel på Bunesanden

Figur 9. Sensitive enheter registrert for dyreliv langs ferdselslokaliteten Bunesfjorden.

Tabell 5. Sårbarhetsvurdering for dyreliv i lokaliteten Bunesfjorden

Bunesfjorden				
Nr. på kart	Sensitiv enhet	Areal	Plassering	Areal x Plassering
1, 5	Kulturlandskap	3	5	15
2, 3	Grunt område i sjøen	2	3	6
4, 7	Strand og strandberg	3	5	15
6	Nakent berg	2	3	6
	Sum for lokaliteter			42

Figur 10. På vei fra Vindstad mot Bunesfjorden. Sensitiv enhet 1 *kulturlandskap* til venstre og 2 *grunt område i sjøen* til høyre.

Sensitiv enhet 1: *Kulturlandskap ved kyst*. Et mosaikkpreget landskap som potensielt er et viktig tilholds- og hekkeområde for mange fuglearter. Ferdsel er godt kanalisert på landbruksveien.

Sensitiv enhet 2: *Grunt område i sjøen*. Bunesfjorden er et svært grunt område, og på fjære danner det seg ofte tang- og tarevoller. Odden kan være et viktig funksjonsområde for mange måke-, vade- og andefugler. Ferdsel til vanns og i strandsona kan være til forstyrrelse for dyreliv.

Figur 11. Innerst i Bunesfjorden med Helvetestinden som ruver i bakgrunnen. Sensitiv enhet 3, 4, og 5. Bunesfjorden er langgrunt og på fjære åpner det seg store mudderflater.

Sensitiv enhet 3 og 4: Et større *Grunt område i sjøen og Strand og strandberg* innerst i Bunesfjorden. På fjære danner det seg store mudderflater og tang- og tarevoller langs land. Et viktig hekkeområde, matfat og oppholdsområde for mange måke-, vade- og andefugler. Ferdsel til vanns og i strandsona kan være til forstyrrelse for dyrelivet.

Sensitiv enhet 5: *Kulturlandskap ved kyst*. Et mosaikkpreget landskap som potensielt er et viktig tilholds- og hekkeområde for mange fuglearter. Ferdsel er godt kanalisert langs landbruksvei og sti.

Figur 12. Sett fra Einangen, sensitiv enhet 6 *Nakent berg*.

Sensitiv enhet 6: *Nakent berg*. Et område med sva og nakent berg som er lett tilgjengelig for ferdsel. Området kan potensielt være hekkeområde for flere rovfuglarter eller fiskemåke. Ferdsel er i all hovedsak konsentrert rundt sti, og ferdsel i dette området er nok mer sporadisk.

Sensitiv enhet 7: *Strand og strandberg* er et viktig funksjonsområde for en rekke måke-, vade- og andefugler. Både under hekkeperioden, under trekket og som vinteroppholdssted. På tur ned fra Einangen og ut mot stranda sprer ferdselen seg i stor grad, og kan medføre forstyrrelser og unnvikelseeffekter for dyrelivet. Ferdselen overlapper i stor grad med den sensitive enheten, og det vil være vanskelig å kanalisere ferdselen i et slikt område. Ferdsel i lokaliteten skjer i all hovedsak fra land.

1.3.2 Forvaltningstiltak for å redusere sårbarhet på dyreliv

Ferdsel er i stor grad godt kanalisert langs vei og sti, og det er i utgangspunktet ikke behov for spesiell tilrettelegging i forbindelse med ferdsel. Kulturlandskap er per definisjon preget av menneskelig aktivitet, og dyreliv skal derfor være tolerant for en viss grad av menneskelig ferdsel.

For *grunt område i sjøen* og *strand og strandberg* i Bunesfjorden, kan ferdsel være til forstyrrelse for næringssøkende eller hekkende fugl. Mange kommer i land i Bunesfjorden med enten småbåter eller kajaker. Fra land kan løse hunder være en utfordring. Ved å anviser til spesielle områder for opplag av båt og kajak kan man kanalisere ferdselen inn fra sjø-siden.

På Bunessanden foregår ferdselen mer spredt, og det vil være vanskelig å gjøre tiltak.

For å unngå unødige forstyrrelser i hekkeperioden, kan det vurderes informasjonstiltak hvor det oppfordres til hensynsfull ferdsel og henvises til båndtvangbestemmelser.

2 Oppsummering

Ferdselslokalitetene har mange sensitive enheter for vegetasjon og dyreliv. Det er i all hovedsak av hensyn til vegetasjon at det bør settes inn forvaltningstiltak for å kanalisere ferdselen. Videre kan det jobbes med informasjonstiltak som henstiller til sporløs og hensynsfull ferdsel.

Tiltak:

- Det bør gjennomføres tilretteleggingstiltak på stien for å kanalisere ferdsel mest mulig. Slik vil man begrense slitasje og erosjon på sensitive enheter.
- Steinveien bør bevares slik den er. Det er trolig stikkrenner under veien som må åpnes.
- Mange besøkende går en rundtur på stranda, og går ikke samme veien opp til Einangen som de gikk ned. Stien fra stranda bør ha to løp, én på hver side av stranda, som møtes ved Einangen.
- Forvaltningsmyndighet bør anlegge egnende leir og bålplasser. Benker og bålpanner kan lages av stedegne produkter som drivved og trålkuler i stål.
- I Bunesfjorden kan man begrense forstyrrelser på dyreliv ved å anviser hvor opplag av båt og kajakk bør skje. Dette bør gjøres i samarbeid med turoperatører som bruker området.
- Informasjonstiltak om hensynsfull og sporløs ferdsel er nødvendig.
- Håndtering av søppel og toalettavfall kan være en utfordring som forvaltningsmyndighet må ta tak i.

3 Bibliografi

Fylkesmannen i Nordland. (2014). *Verneplan Lofotodden nasjonalpark - Høringsdokument - September 2014.*

Haugen, F.-A. (2019). *Vegetasjon og beite i områdene Bunesfjorden-Buneset og Kjerkfjorden-Horseid.* NIBIO.

Lovdata. (u.d.). *Forskrift om tilskudd til Nasjonale turiststier* . Hentet fra Lovdata.no: <https://lovdata.no/dokument/SF/forskrift/2018-07-27-1457>

Miljøfaglig Utredning. (2013). *Naturtypekartlegging etter NiN på Lofotodden i Nordland fylke.*

NINA. (2019). *Håndbok - Sårbarhetsvurdering av ferdselslokaliteter i verneområder, for vegetasjon og dyreliv.*

Oslo Economics. (2020). *Brukerundersøkelse i Lofotodden nasjonalpark sommeren 2019.*

Utmarksressurs AS. (2020). *Restaurering av turruter, kanalisering av ferdsel - Lofotodden nasjonalpark.* Utmarksressurs AS.

Lofotodden nasjonalpark

Lofotodden nasjonalpark kjennetegnes av et unikt landskap med høye og smale tinderekker omgitt av åpne havområder, et sjeldent naturfenomen i global sammenheng.

Figur 13. Utedoet på Buessanden

Kontaktinformasjon Lofotodden nasjonalpark

Telefon:	75 53 16 00
E-post:	oljkv@statsforvalteren.no
Nett:	
Post:	Statsforvalteren i Nordland, Postboks 1405, 8002 Bodø
Besøksadresse:	Rådhuset, Reineveien 67, 8390 Moskenes